

Věc T-2/03

Verein für Konsumenteninformation

v.

Komise Evropských společenství

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Žádost týkající se velkého počtu dokumentů – Úplné odepření přístupu – Povinnost provést konkrétní a individuální přezkum – Výjimky“

Rozsudek Soudu (prvního rozšířeného senátu) ze dne 13. dubna 2005 II - 1125

Shrnutí rozsudku

1. *Řízení – Vedlejší účastenství – Návrh, jehož předmětem je podpora návrhových žádání některého z účastníků řízení – Návrh obsahující doplňující argumenty, které mění rámec sporu – Nepřípustnost těchto argumentů*
(Statut Soudního dvora, čl. 40 čtvrtý pododstavec; jednací řád Soudu, čl. 116 odst. 3)

2. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Povinnost orgánu provést konkrétní a individuální přezkum dokumentů – Dosah – Vyloučení povinnosti – Podmínky*
(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, článek 4)
3. *Evropská společenství – Orgány – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Povinnost orgánu provést konkrétní a individuální přezkum dokumentů – Nesplnění povinnosti – Porušení zásady proporcionality – Přezkum, který se jeví obzvláště tíživým a nepřiměřeným – Odchylka od povinnosti přezkumu – Důkazní břemeno uložené orgánu – Povinnost orgánu dohodnout se s žadatelem*
(Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, článek 4)

1. Pokud čl. 40 čtvrtý pododstavec statutu Soudního dvora použitelného na Soud na základě článku 53 daného statutu a článek 116 odst. 3 jednacího řádu Soudu nebrání tomu, aby vedlejší účastník uváděl argumenty odlišné od argumentů účastníka řízení, jež podporuje, je tomu tak nicméně za podmínky, že tyto argumenty nemění rámec sporu a že vedlejší účastenství směřuje nadále k podpoře návrhových žádání předložených tímto účastníkem řízení. Tato podmínka není splněna zejména tehdy, pokud doplňující argumenty vedlejšího účastníka umožňují určit protiprávnost napadeného aktu za předpokladu, že budou opodstatněné, zatímco návrhová žádání účastníka, kterého by měl vedlejší účastník podpořit, směřují pouze k zamítnutí žaloby na neplatnost. Tím tedy, že změnily rámec sporu tak, jak byl vymezen v žalobě a žalobní odpovědi,

tyto doplňující argumenty musí být odmítnuty jako nepřijatelné.

(viz body 52–53, 55)

2. Přezkum vyžadovaný pro vyřízení žádosti o přístup k dokumentům předložené na základě nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise musí vykazovat konkrétní povahu. Jednak totiž pouhá okolnost, že se dokument dotýká zájmu chráněného určitou výjimkou, nemůže stačit k odůvodnění jejího uplatnění. Takové uplatnění může být v podstatě odůvodněné pouze za

předpokladu, že orgán dříve posoudil zaprvé, zda by přístup k dokumentu konkrétně a účinně porušil chráněný zájem, a zadruhé, zda v případech uvedených v čl. 4 odst. 2 a 3 zmíněného nařízení, pokud neexistuje převažující veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění daného dokumentu. Kromě toho nebezpečí porušení chráněného zájmu musí být přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické. Dotčený orgán musí tedy provést konkrétní a individuální přezkum obsahu každého dokumentu, kterého se žádost týká a uvést důvody, alespoň u jednotlivých skupin dokumentů, proč se domnívá, že dokumenty zmíněné v žádosti, která je mu adresována, souvisejí se skupinou informací, na něž se vztahuje výjimka.

orgánem provedeného za podobných okolností.

(viz body 69, 72–73, 75)

3. Odmítnutí orgánu přezkoumat konkrétně a individuálně dokumenty, jež jsou předmětem žádosti o přístup, v zásadě představuje zjevné porušení zásady proporcionality, která vyžaduje, aby akty orgánů Společenství nepřekračovaly meze toho, co je vhodné a nezbytné k dosažení sledovaných cílů.

Přesto tento přezkum nemusí nezbytný, pokud je z důvodu zvláštních okolností projednávaného případu zřejmé, že přístup musí být odepřen nebo právě naopak poskytnut. Tak by tomu bylo zejména v případě, kdyby se na některé dokumenty buď nejdříve zjevně vztahovala v celém rozsahu výjimka z práva na přístup, nebo naopak tyto dokumenty byly zjevně v celém rozsahu přístupné nebo konečně, kdyby byly již předmětem konkrétního a individuálního posouzení

Přesto si orgán, ke kterému byla žádost podána, musí ponechat v jednotlivých případech, kdy by pro něj konkrétní a individuální přezkum dokumentů znamenal nepřiměřenou administrativní práci, možnost zvážit jednak zájem veřejnosti na přístup k dokumentům, a jednak pracovní zatížení, které z toho plyne, za účelem zachování zájmu řádné správy v těchto jednotlivých případech. Taková odchylka od povinnosti přezkumu musí být přípustná výjimečně a pouze tehdy, pokud se administrativní

zatižení vyvolané konkrétním a individuálním přezkumem dokumentů ukáže jako obzvláště tíživé, překračující meze toho, co lze rozumně vyžadovat.

Orgán, který se dovolává této výjimky, nese důkazní břemeno ohledně rozsáhlosti této práce. Má povinnost se popřípadě pokusit dohodnout s žadatelem, aby se jednak seznámil s jeho zájmem na získání dotčených dokumentů nebo mu umožnil tento

zájem upřesnit a aby jednak zkoumal možnosti, které má ohledně přijetí opatření méně omezujícího než konkrétní a individuální přezkum dokumentů, přičemž upřednostní tu volbu, která zůstává pro právo žadatele na přístup nejvýhodnější, přičemž nepředstavuje sama o sobě práci překračující meze toho, co lze rozumně vyžadovat.

(viz body 99–100, 102, 112–114)